

ἀνταλλάσσωμεν ἐπιστολάς; τοιαύτη σχέσις ἤθελε σὲ διασκεδάξει, καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον μεγίστην ἤθελε προξενεῖ εὐχαρίστησιν. » Ὁ λεπρὸς ἐσκέφθη στιγμάς τινας. « Διαί, εἶπε τέλος, προσπαθῶ νὰ ἀπατήσω ἑμαυτόν; Δὲν δύναμαι νὰ ἔχω κοινωνίαν εἰμὴ μὲ ἐμὲ μόνον, καὶ ἄλλον φίλον εἰμὴ τὸν Θεόν; ἐν αὐτῷ θὰ ἐπανιδώμεν ἀλλήλους. Ἰγίαινε, γενναῖε ζένε, καὶ εὐτύχει. . .

Ἰγίαινε διαπαντός! ». Ὁ λεπρὸς ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἔσυρε τοὺς μοχλοὺς.

Μετάφρασις ἐλευθέρα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ

ΕΛΕΝΗ Κ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ.

Σημ. Χρυσοαλλίδος. Τοσοῦτῳ μᾶλλον εὐχαρίστως ἐδημοσιεύσαμεν τὸ ἀνωτέρω διηγημάτιον, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ θὰ συγκινηθῶσιν, ἐλπίζομεν, αἱ εὐγενεῖς ψυχαὶ τῶν ἀγνωστῶν μας καὶ θὰ ἐνθυμηθῶσιν ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι δυστυχῆ πλάσματα προσβεβλημένα ὑπὸ τῆς ἀπαισίας αὐτῆς νόσου, τῆς *λέπρας*, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι ἐδῶ οὐδεμία περὶ τῶν τάλαιπῶρων τούτων λαμβάνεται φροντίς, οὐδεμία συνδρομὴ παρέχεται, ἀλλ' ἔρημα καὶ ἐγκαταλελειμμένα εἰς ἀκατοίκητα δάση καὶ ἄγρια σπήλαια κατατρύχονται ὑπὸ τῆς πείνης, ὑπὸ τῆς γυμνότητος καὶ τοῦ φύχους.

Εἶθε ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἀνωτέρω διηγήματος ν' ἀναζώπυρήσῃ τὸν πρὸς τὸ ἀγαθοεργεῖν ζῆλον αὐτῶν καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς γενναίαν χρηματικὴν συνδρομὴν πρὸς τὴν μελετωμένην ἕδρυσιν Λεπρακομείου ἐν Ἑλλάδι. Ὡς δὲ εἶναι γνωστὸν ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ δεχομένη τὰς συνεισφορὰς καὶ καταθέτουσα αὐτὰς εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν. Μέχρι τοῦδε, ὡς ἀνέφερον ἐν τῷ τῆς 25 Μαρτίου 1864 λόγῳ του ὁ Κύριος Γεώργ. Τερτσέτης εἰσεπράχθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον 45 χιλιάδες δραχμαὶ, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τελείωσιν τοῦ ἔργου. Ὅθεν ἂν ἡ εὐχή μας καρποφορήσῃ καὶ εὐρεθῶσιν ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦντες νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τέλεισιν τοσοῦτον ἴσου ἔργου, ἡ διεύθυνσις τῆς Χρυσοαλλίδος προθύμως ἀναδέχεται νὰ παραλαμβάνῃ τὰ προσφερόμενα χρήματα καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ ἀποδείξει.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ ΠΑΘΗΣ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Ἄν πτέρυγας ὡς τῆς Ἡοῦς ἠμπόρουν νὰ τανύσω,
 Ὅπως τὸ πλῆθος τῶν χρυσῶν ἡλίων ἀριθμήσω,
 Ἄν εἰς τὰ βῆλα εἰσέδω τοῦ ἀπεράντου κόσμου
 Μεγέθη τε καὶ ἀριθμοὺς συνθεῖς ὁ λογισμὸς μου,
 Ἄν πτήσῃ τὴν παράβολον πλανῶν ὑπὸ τὸ χάος
 Ἐμέτρουν τὸ διάστημα κ' ἐμέτρουν ἀενάως,
 Ὅ σύμπας θὰ παρήρχετο αἰὼν εἰς τὸν ἀγῶνα,
 Μακρὰν ἐμοῦ τὸν σύμπαντα θὰ ἔφευγον αἰῶνα,
 Ἐχων τὸ ἄπειρον ἐμπρὸς, τὸ ἄπειρον ὀπίσω,
 Χωρὶς τὸ μέγα πρόβλημα ποτὲ νὰ προσεγγίσω,
 Καίθωμος, τρόμου ἔμπλευσις καὶ πόθου ταυτοχρόνως,
 Τοὺς οὐρανοὺς νὰ ἀναβῆ τολμᾷ τῆς γῆς ὁ γόνος.
 Ἄνέρχομαι . . . τὴν κλίμακα διάττω τὴν φλογίνην,
 Κόσμων, ἡλίων, κομητῶν τὴν πλῆθυσαν ἐκεῖνην.
 Νὰ βλέπω ἔπαυσα τὴν Γῆν, κ' ἡ τῶν νυκτῶν Σελήνη
 Κ' αὐτὴ ἀπὸ τὰς ὄψεις μου μακρύνεται καὶ σβύνει.
 Τοῦ Κρόνου τὸ μεθόριον διέβην . . . ὑπεράνω
 Τὴν χρυσῆν δέβρην τοῦ φωτός καὶ τοῦ σαπφείρου φάινω.
 Τὴν ὑπερέβην, ἤγγισα τοὺς ἀφεστῶτας χώρους,
 Βασιλεῖα κατάφωτα, ἐκτάσεις ἀστροφόρους,
 Ὅπου εἰς ὕψι ἀμετρα τὸ βλέμμα του βυθίζων,
 Διὰ κρυστάλλου τολμηροῦ τὴν θρᾶσιν ὀπλίζων,
 Ὁ ἀτρονόμος ἀλαζῶν εἰς ἕκαστον φωστῆρα
 Τὸν θαυμαστὸν αὐτοῦ πλανᾷ τὰς νύκτας διοπτῆρα.
 Καὶ οὐρανὸν ἐξ οὐρανοῦ, πλανήτην ἐκ πλανήτου
 Ἀμείβων, παρακολουθῶν τὴν πτήσιν τοῦ κομήτου,
 Συναυψοῦμαι μετ' αὐτοῦ εἰς πυραυγεῖς ἡλίου,
 Ἄστρα ἀπεριόριστα, σφαιράς αὐτεξουσίους,
 Πυρὸς χειμάρρους, ὅθεν ζῆ τὸ πᾶν καὶ ἀναπνέει,
 Κόσμων ψυχὰς, ὅθεν αὐτῶν τὸ κράτος ἀπορρέει.
 Ἐκείσε ἔθθα στρέφονται κόσμοι βαθεῖς, ἀνώων
 Τὴν τροχίαν του ἕκαστος ἐντὸς ἐτῶν χιλίων,
 Γίς αὐτὴ ἡ λαμπρὰ σκηνή, ὁ στίλβων θόλος ὁ δε;
 Τοῦ ἀνακτόρου σου, Θεέ, μὴ ὁ πυλὼν εἶν' ὄιδε;
 Ὡ! ποῖον λόγον ἄφρον μου τὸ στόμα ἐξερεῦγει!
 Ὅσον προβαίνει πρὸς Αὐτὸν, τόσον μακρὰν μου φεύγει.
 Ὡ Γῆ, ἐν ἧ' ἐτέχθην, Γῆ, ποῦ εἶσαι; ποῦ ἀπέχεις;
 Πόσον στενὸν, ὦ Ἥλιε, τὸν κύκλον διατρέχεις!
 Ἰδοῦ, ὑπὸ τοὺς πόδας μου, ὡσεὶ σωροὶ σαπφείρων,
 Οὐρανοὶ κεῖνται πολλαπλοὶ ἐπ' οὐρανῶν ἀπείρων.
 Πλὴν πόρρω καὶ ἀόρατος τῶν οὐρανῶν ὁ Ἄρχων,
 Ἀπρόσιτος, καὶ εὐτυχὴς καθ' ἑαυτὸν ὑπάρχων,
 Μακρὰν ἡμῶν, ἐγγὺς ἡμῶν αἰνιγμα, τῶν ἀλύτων,
 Τῶν τῶσων κόσμων σύνδεσμος καὶ λόγος καὶ ἀρχὴ τῶν,
 Ἰσταται ὅπου οὐρανοὶ δὲν εἶναι πλέον ἄλλοι,
 Πέραν τοῦ διαστήματος, ὁ μόνος περιβάλλει!

I. ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ἌΣΜΑ.

Τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον δημοτικὸν ἄσμα ἔγραψα καθ' ὑπαγόρευσιν γέροντος Ἀκαρνανοῦ, κατὰ τὴν ἐν Στερεᾷ περυσινήν ἀποστολήν μου.